

அரசியல் அறிவியல் பாட குறிப்புகள்**பகுதி - 13****மாநில அரசாங்க அமைப்பு - தமிழ்நாடு**

1. இந்தியாவின் அரசியல் அமைப்பு மத்திய அரசிற்கும், மாநில அரசுகளுக்கும், தனியான நிர்வாக முறையை அளித்து ஒரு கூட்டாட்சி அரசாங்க முறையை ஏற்படுத்தியுள்ளது.
2. இந்தியாவில் 29 மாநிலங்கள் உள்ளன. தேசிய தலைநகர் புதுடெல்லி. அரசியல் அமைப்பு மத்திய மற்றும் மாநிலங்களின் ஆளுமைக்கான பகுதிகளை பெற்றுள்ளது.
3. ஜம்மு காஷ்மீர் அரசியல் அமைப்பின் விதி 370 - ஜம்மு மற்றும் காஷ்மீர் மாநிலம் அதற்கென்று தனி அரசியல் அமைப்பை பெற்றுள்ளது. அவை தவிர அரசியல் அமைப்பின் 6-வது பகுதியில் விதி 152-ல் இருந்து விதி 237 வரை எல்லா மாநில அரசாங்கங்களும் ஒரே மாதிரியான அமைப்பை பெற்றுள்ளன என அது குறிக்கிறது.
4. ஆளுநர் - மாநிலத்தின் செயல்துறை அதிகாரம் ஆளுநரிடம் உள்ளது. மாநிலத்தின் எல்லா செயல்துறை நடவடிக்கைகளும் ஆளுநரால் தான் செயல்படுத்தப்படுகின்றன. ஆனால் பாரங்மன்ற முறைக்கிணங்க அவர் மாநிலத்தின் பெயரளவு தலைவராக செயல்பட கடமைப்பட்டுள்ளார்.
5. பொதுவாக அரசியல் அமைப்பு விதி 153-க்கிணங்க ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் ஒரு ஆளுநர் இருப்பர். ஆனால் 1956-ம் ஆண்டில் அரசியல் அமைப்பின் திருத்தம் ஒரு ஆளுநர் இரண்டு அல்லது இரண்டிற்கு மேற்பட்ட இடங்களுக்கும் பதவி வகிக்கலாம் என்று வழிவகை செய்தது.
6. 1956-ம் ஆண்டில் அரசியல் அமைப்பின் திருத்தம் ஒரு ஆளுநர் இரண்டு அல்லது இரண்டிற்கு மேற்பட்ட மாநிலங்களுக்கும் பதவி வகிக்கலாம் என்று வழிவகை செய்தது.
7. ஆளுநர் என்பவர் தேர்ந்தெடுக்கபடுவதில்லை. ஆனால் ஜனாதிபதியால் நியமனம் செய்யப்படுகிறார். ஜனாதிபதியின் விருப்பம் உள்ளவரை பதவி வகிக்கிறார். 35 வயது நிரம்பிய எந்த இந்திய குடிமகனும் அந்தப்பதவிக்கு தகுதியுடையவர். ஆனால், விதி 158-க்கு இணங்க அவர் எவ்வித வருவாய் தரும் பதவியையும் வகிக்க கூடாது.
8. விதி 158-க்கு இணங்க ஆளுநர் எவ்வித பதவி வருவாய் தரும் பதவியை வகிக்க கூடாது, மற்றும் மத்திய அல்லது எந்த மாநில சட்டத்துறையிலும் உறுப்பினராக இருத்தல் கூடாது. ஆளுநராக நியமனம் செய்யப்படுவர் வாழ்க்கை பயணத்தில் சிறந்தவராக இருக்க வேண்டும்.

9. மற்ற மாநிலத்தில் இருந்து வரும் ஒருவராக இருக்க வேண்டும். மாநிலத்தில் அரசியலில் நெருங்கிய தொடர்பில்லாதவராக இருக்க வேண்டும். அரசியலமைப்புக்கு இனங்க ஆளுநர் ஜனாதிபதியால் நியமனம் செய்யப்படுகிறார். ஆனால், நடைமுறையில் பிரதம மந்திரியின் பரிந்துரையின் பேரில் ஜனாதிபதியால் நியமிக்கப்படுகிறார்.

10. ஆளுநர் பதவியின் இயல்பான காலம் 5 வருடங்கள். அவருக்கு மறுபதவிக்காலமும் கொடுக்கப்படலாம். அவரின் பதவி காலம் முடிவடைந்த போதிலும் கூட பின்னர் வருபவர் பதவி ஏற்ககும் வரை பதவியால் தொடர்கிறார். ஆளுநரின் பதவிக் காலம் 5 வருடங்கள் என்று இருக்கின்ற போதிலும் அவருடைய ராஜினாமாவாலோ அல்லது ஜனாதிபதியால் பதவி நீக்கம் செய்வதாலோ அவர் பதவி இழக்கலாம்.

11. மாநில சட்டத்துறையில் வாக்கெடுப்பு பெறாத தொகுப்பு நிதியில் இருந்து அவர் தனது சம்பளத்தை பெறுகிறார். ஆளுநர் வந்து மாநில சட்டத்துறையில் வாக்கெடுப்புப் பெறாத தொகுப்பு நிதியிலிருந்து சம்பளத்தை பெறுகிறார்.

12. ஆளுநரின் அதிகாரங்களும் பணிகளும் - ஆளுநர் மாநிலச் செயல்துறையின் தலைவராக திகழ்கிறார். மற்றும் அதிகமான அதிகாரங்களை பெற்றுள்ளார். விதி 163-க்கு இனங்க ஆளுநர் தனது பணிகளையும் அதிகாரங்களையும் செயல்படுத்துகின்ற போது சில குறிப்பிட்ட விதி விலக்குகளை தவிர முதலமைச்சரை தலைவராக கொண்ட அமைச்சரவையின் உதவி மற்றும் ஆலோசனையால் வழி நடத்தப்படுகிறார்.

13. மாநில அளவிளான செயல்துறை தலைவராக ஆளுநர் ஆட்சியும் பணிகள் - செயல்துறை அதிகாரங்களான சட்டத்துறை அதிகாரங்கள், நிதி அதிகாரங்கள், நீதித்துறை அதிகாரங்கள், தன் விருப்ப அதிகாரங்கள் மற்றும் இதர அதிகாரங்கள்.

14. விதி 356-ன்படி மாநிலத்தில் ஜனாதிபதி ஆட்சியை ஏற்படுத்த ஜனாதிபதிக்கு ஆளுநர் பரிந்துரை செய்யலாம்.

15. தமிழ்நாட்டில் சட்டமன்ற மேலவை 1986-ம் ஆண்டு நீக்கப்பட்டது. விதி 213-ன்படி மாநில சட்டத்துறை கூட்டத் தொடரில் இல்லாத போது ஆளுநர் இடைக்காலச் சட்டங்களை இயற்றலாம். ஆனால் 6 மாதங்களுக்குள் அவ்வித இடைகால சட்டங்கள் சட்டமன்றத்தின் ஒப்புதலை பேற வேண்டும். ஒரு இடைக்கால சட்டத்தை எந்த நேரத்திலும் ஆளுநர் விலக்கிக் கொள்ளலாம்.

முதலமைச்சர்

- இந்திய அரசியமைப்பிற்கு இனங்க மாநில செயல்துறையில் பெயரவைத் தலைவராக ஆளுநரும் உண்மையான தலைவராக முதலமைச்சரும் உள்ளனர்.
- விதி 163-ன்படி தன் விருப்ப அதிகாரங்களை தவிர மற்ற அதிகாரங்களையும் பணிகளையும் ஆளுநர் செயல்படுத்துவதில் உதவியும் ஆலோசனையும் கூறுவதற்கு

முதலமைச்சரை தலைவராக பெற்றுள்ள ஒரு அமைச்சரவையை ஒவ்வொரு மாநிலமும் பெற்றிருக்கும்.

3. விதி 163-ன்படி ஆளுநரின் விருப்பம் உள்ளவரை முதலமைச்சர் பதவி வகிப்பர். இருப்பினும் முதலமைச்சர் பதவியின் இயல்பான பதவிக்காலம் 5 வருடங்கள் ஆணால், இராஜ்ஞாமாவாலும் விதி 356-ன்படி மாநில அவசரநிலை அமலாக்கத்தாலும் முதலமைச்சர் பதவி இழக்கலாம்.

4. விதி 167-ன்படி ஆளுநருக்கும் அமைச்சரவைக்கும் இடையிலான தொடர்பில் பிரதான வழியாக முதலமைச்சர் உள்ளார்.

5. அமைச்சரவை – ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் ஆளுநருக்கு உதவி மற்றும் ஆலோசனை கூறுவதற்கு முதலமைச்சரை தலைவராக கொண்ட அமைச்சரவை இருக்கும் என்று இந்திய அரசலமைப்பின் விதி 163 கூறுகிறது.

6. விதி 163 அதற்கு இணங்கவே தமிழ்நாட்டில் ஆளுநர் பெயரளவுத் தலைவராக இருக்கிறார், மற்றும் மாநில அரசாங்கத்தின் உண்மையான அதிகாரம் அமைச்சரவையிடம் உள்ளது.

7. மாநில சட்டசபையின் மொத்த உறுப்பினர்களின் 15% க்கும் மேல் அமைச்சர்களின் எண்ணிக்கை செல்லக்கூடாது. ஒவ்வொரு அமைச்சரும் மாநில சட்டசபையின் உறுப்பினராக இருக்க வேண்டும். இல்லையென்றால் 6 மாதத்திற்குள் அதன் உறுப்பினராக தமிழ்நாட்டில் சட்டசபை பலத்திற்கு ஏற்ப 234 தொகுதிக்கு ஏற்ப அமைச்சர்களின் எண்ணிக்கை அதாவது 36 வரை இருக்கலாம். 234-ல் தொகுதிக்கு 15% அமைச்சர்களின் எண்ணிக்கை இருக்கலாம்.

சட்ட மன்றம்

1. ஒரு மாநில சட்ட மன்றம் ஆளுநர் மற்றும் 1 அல்லது 2 சபைகளை பெற்றுள்ளது. ஒரு மாநில சட்டமன்றம் ஒரு அவையை உடையதாகவே அல்லது 2 அவைகளை உடையதாகவே இருக்கலாம். தற்போது பாகார் கர்நாடகம் மஹாராஷ்டிரம் உத்திரபிரதேசம் ஐம்மு மற்றும் காஷ்மீர் போன்ற 5 மாநிலங்கள் மட்டுமே ஈரவை சட்ட மன்றத்தை பெற்றுள்ளன.

2. ஒரு மாநிலத்தில் சட்டசபை என்பது காழ்வை அல்லது முதல் அவை என்றும் மேலவை அல்லது இரண்டாம் அவை என்றும் இரண்டவைகளை கொண்டு இருக்கலாம். அல்லது முதல் அவை அல்லது காழ்வையை மட்டும் உடையதாக இருக்கலாம்.

3. ஓரவை முறையில் சட்ட சபை என்ற பெயர் நிலவுகிறது. 1986 வரை தமிழ்நாடு சட்டமன்றம் ஈரவையை பெற்று இருந்தது. 1986-ல் ஆண்டு முதலமைச்சராக இருந்த எம்.ஜி. இராமசந்திரனால் தலைமை வகித்த அ.இ.அ.தி.மு.க அரசாங்கத்தில் மேலவை என்ற இரண்டாமவை இரத்து செய்யப்பட்டது. எனவே, தமிழ்நாட்டில் ஒரு சபை மட்டுமே உள்ளது.

4. மேலவை என்பது ஒரு அலங்கார சபையாக மட்டுமே உள்ளது. மேலும் அதன் மிகுந்த நிலை காழவையை விருப்பத்தை சார்ந்து இருக்கிறது. அரசியல் அமைப்பின் விதி 169-ன்படி தொடர்புடைய மாநிலத்தின் பரிந்துரையின் மூது பாரானுமன்றத்தின் ஒரு சாதாரண சட்டத்தால் மேலவை ஏற்படுத்தப்படலாம். அல்லது ஒழிக்கப்படலாம்.
5. சட்டசபையால் இயற்றப்படுகின்ற பண மசோதாக்களை 14 நாட்களுக்கும் சாதாரண மசோதாக்கள் 30 நாட்களுக்கும் தாமதப்படுத்தலாம்.
6. அரசியல் அமைப்பின் விதி 170 க்கு இணங்க ஒரு மாநில சட்ட சபை 500 க்கும் மிகாமலும் 50 க்கும் குறையாமலும் உறுப்பினர்களை பெற்று இருக்கும். எனினும் அரசியல் அமைப்பின் திருத்தத்தின் மூலமாக ஒரு சட்ட சபையின் குறைந்தபட்சம் பலத்தை நிர்ணயிக்கும் அதிகாரத்தை பாரானுமன்றம் பெற்றுள்ளது.
7. தமிழ்நாட்டு சட்ட சபை 235 உறுப்பினரை பெற்று இருக்கிறது. இதில் 234 உறுப்பினர்கள் வயது வந்தோர் வாக்குரிமை அடிப்படையில் தேர்தல் தொகுதியில் இருந்து மக்களால் நேரடியாக தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். மற்றும் உள்ள ஒரு உறுப்பினர் ஆங்கிலோ இந்திய இனத்திலிருந்து ஆளுநரால் நியமிக்கப்படுகிறார். இருப்பினும் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர் மற்றும் பழங்குடியினர்களுக்காக அவையில் இடங்கள் ஒதுக்கப்படும்.

உயர்நாடுமன்றம் மற்றும் துணை நீதிதுறை

1. செயல் துறை மற்றும் சட்டத்துறை ஆகியவற்றை தொடர்ந்து தமிழக அரசாங்கத்தின் மூன்றாவது கிளையாக நீதிதுறை இருக்கிறது.
2. தமிழ்நாட்டின் நீதிமுறை உயர்நீதிமன்றம் மற்றும் துணை நீதிமன்றங்கள் ஆகிய இரண்டு பிரிவான நீதிமன்றங்களை பெற்றுள்ளது.
3. சமீபத்தில் சென்னை உயர்நீதிமன்றத்தின் கிளை மதுரையில் 2004-ம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்டது.
4. தமிழ்நாட்டின் உயர்நீதிமன்றத்தின் அமைவிடம் சென்னையில் உள்ளது. உயர்நீதிமன்றம் நீதிபதிகளின் சுதந்திரம் தகுதிகள் ஆரம்ப முறையீட்டு அதிகார வரம்பு மேல் முறையீட்டு அதிகார வரம்பு நீதி பேராண்மை அதிகார வரம்பு அரசியல் அமைப்பு விதி 32-னை பற்றி செல்வது.
5. அரசியல் அமைப்பு விதி 32 என்பது உயிரும், இருதயம் ஆகும். விதி 226-ன்படி உயர்நீதி மன்றம் நீதி பேராணை அதிகார வரம்பை பெற்றுள்ளது. ஆட்கொணர் பேராணை, கட்டளை பேராணை, தடுப்பு பேராணை, சான்றுப் பேராணை மற்றும் தகுதி வினா பேராணை போன்ற 5 பேராணை உள்ளன.

6. கண்கானிக்கும் அதிகாரம், துணை நீதிமன்றங்கள், குடும்ப நீதிமன்றங்கள், செயலகம், செயலக துறைகள், பணியாளர்களின் படிநிலை, செயலகத்தின் பணிகள். தலைமை செயலர்
7. தாலுக்கா அளவு, கோட்டா அளவு, பிற்கா அளவு, பிற்கா அளவிளான வருவாய், நிர்வாகத்தின் தலைவராக வருவாய் ஆய்வாளர் உள்ளார். பிற்கா என்பது துணை வட்டம் என்பது பொருள்படும்

தமிழ்நாட்டில் உள்ளாட்சி அரசாங்கம்

தமிழ்நாட்டில் உள்ளாட்சி அரசாங்கத்தின் சிறப்பு அம்சங்கள்

1. 1977-ல் அமைக்கப்பட்ட அசோக் மேத்தா தலைமையில் பஞ்சாயத்து இராஜ்ய நிறுவனம்
2. இந்திய அரசியல் அமைப்பு 1950-ம் ஆண்டு ஐனவரி திங்கள் 26-ம் நாள் அன்று நடைமுறைக்கு வந்தது. தொன்மை சுயாட்சி முறையை புதுப்பிப்பதற்கு என நமது அரசியல் அமைப்பு 40-ம் அங்கம் அரசு கிராம பஞ்சாயத்துக்களை அமைப்பதற்கும் தன்னாட்சி அமைப்பு கூறுகளாக அவை இயங்குவதற்காக தேவைபடும் அதிகாரங்களையும் அதிகார அடைவையும் அவற்றுக்கு வழங்குவதற்கும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுதல் வேண்டும் என விதித்துள்ளது. இதற்கிணங்க 1956-ல் பல்வந்தராய் மேத்தா குழு அமைக்கப்பட்டது.
2. பல்வந்தராய் மேத்தா குழு அமைக்கப்பட்டது 1956-ல். இந்த குழு தனது அறிக்கையை 1957-ல் சமர்பித்தது. பல்வந்தராய் மேத்தாவின் அறிக்கை பஞ்சாயத்து இராஜ்ய முறையில் மகாசாசனம் என்று புகழாரம் சூட்டப்பட்டுள்ளது.
3. மக்களாட்சியை உறுதி செய்யும் பொருட்டு 3 அடுக்கு முறையான கிராமபுர உள்ளாட்சி அரசாங்கத்தை பல்வந்தராய் மேத்தா குழு பரிந்துரை செய்தது. இம்முன்று அடுக்கில் கிராம முறையில் கிராம மட்டத்தில் பஞ்சாயத்து வட்டார அளவில் பஞ்சாயத்து சமிதியும் அல்லது பஞ்சாயத்து ஒன்றியமும் மாவட்ட நிலையில் ஜில்லா பரிசுத்தும் இடம் பெற்றன.
4. பஞ்சாயத்து இராஜ்ஜியம் 1959-ம் ஆண்டில் அக்டோபர் திங்கள் 2-ம் நாள் அன்று பண்டிதர் ஜவஹர்லால் நேருவினால் துவக்கி வைக்கப்பட்டுள்ளது.
5. பஞ்சாயத்து இராஜ்ஜிய நிறுவனங்களை அறிமுகங்கள் செய்த மாநிலங்கள் ஆந்திர பிரதேசமும், இராஜஸ்தானும் ஆகும்.
6. மேகலாயா, மிஸோரம் மற்றும் நாகலாந்து மாநிலங்களும் ஒன்றிய நிலபிரபுகளிலும் பஞ்சாயத்து இராஜ்ஜியங்கள் நிறுவப்பட்டன.
7. 1977-ல் அசோக் மேத்தா தலைமையில் பஞ்சாயத்து இராஜ்ஜியத்தின் நிறுவனத்தின் மீதான ஒரு குழு அரசாங்கத்தால் நியமனம் செய்யப்பட்டது.

8. பஞ்சாயத்து இராஜ்ஜிய நிறுவனங்களின் செயல்பாட்டை விசாரிப்பதற்கும் அவைகளை வலிமையாக்குவதற்கும் நடவடிக்கையை மேற்கொள்ள ஆலோசனை வழங்கவும் அது நிறுவப்பட்டது.

9. அசோக் மேத்தா குழு தனது அறிக்கையை 1978-ல் சமர்ப்பித்தது.

10. கிராமபுற மற்றும் நகரபுற மட்டங்களில் உண்மையான மக்கள் சக்தியை நிறுவும் பொருட்டு அரசியல் அமைப்பு 64 மற்றும் 65-வது சட்டத்திருத்த முன் வரைவுகள் 1989-ல் மக்களைவையில் அறிமுகம் செய்யப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன. இம்மசோதாக்கள் விரிவானவை ஆகும்.

அரசியல் அமைப்பு சட்டங்கள் 1992-ல் 73-வது மற்றும் 74-வது திருத்தங்கள்

1. அரசியல் அமைப்பின் 73-வது மற்றும் 74-வது திருத்தங்கள் 1992-ம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்களில் இயற்றப்பட்டன.

2. 1993-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 24-ம் நாள் முதல் திருத்தங்கள் நடைமுறைக்கு வந்தன. அவை பஞ்சாயத்துகளையும், நகராட்சி அமைப்புகளையும் அரசியல் அமைப்பு முறைமைகளாக்கின.

3. 73 மற்றும் 74-வது திருத்தங்கள் பஞ்சாயத்து நகராட்சியுடன் தொடர்புடையது. 73 மற்றும் 74-வது திருத்தங்கள் மாநில சட்டமன்றங்களுக்கு அதிகாரத்தை வழங்கியுள்ளன.

4. பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் சமூக நீதி ஆகியவற்றிற்கான திட்டங்களை தயாரித்தல் அரசியல் அமைப்பின் 11 மற்றும் 12-வது இணைப்புப் பட்டியல்களை கண்டுள்ள அம்சங்களின் அடிப்படையில் பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் சமூதாய நிதி பற்றிய திட்டங்கள் நிறைவேற்றுதல் ஆகியனவுடன் சட்டங்கள் தொடர்புடையன.

5. 12-வது இணைப்பு பட்டியல் 18 வகை அதிகாரங்களை நகர்புற உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு என கொண்டுள்ளது.

6. 73-வது திருத்தத்தின் கீழ் 11-வது இணைப்புப்பட்டியல் 29 வகை அதிகாரங்களை கொண்டுள்ளது.

நகர்புற உள்ளாட்சி அரசாங்கங்கள்

மாநகராட்சி

1. சாதாரணமாக 10 இலட்சம் அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மக்கள் தொகையை கொண்டுள்ள பெரிய நகரங்கள் மாநகராட்சி ஆகும்.

2. மாநகராட்சியில் உள்ள மக்கள் தொகை – 10 இலட்சம் அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மக்கள் தொகை.

3. மாநகராட்சியின் வருவாய் ஆதாரங்கள் - கட்டிடங்கள் மற்றும் நிலங்களின் மீதான வரி, வாகனங்கள் மற்றும் கால்நடை மீதான வரி.
4. மாநகராட்சி மன்றம் - மேயர் மற்றும் துணை மேயர்
5. மேயர் வந்து மநாகரட்சியின் அரசியல் ரீதியான தலைவர். நகரத்தின் முதல் குழுமகன், தந்தை என அழைக்கப்படுகின்றார். மேயரை மக்களே நேரடியாக தேர்ந்தெடுக்கின்றனர்.
6. கவுன்சிலர் தமக்குள் இருந்து ஒருவரை துணை மேயராக தேர்தெடுக்கின்றனர். அவருடைய பதவிக்காலம் 5 ஆண்டுகள்.
7. மாநகராட்சி உறுப்பினர்களின் 3-ல் ஒரு பங்கினரின் பெரும்பான்மையால் நிறைவேற்றப்படும் தீர்மானத்தினால் மேயரும் துணை மேயரும் பதவி நீக்கம் செய்யப்படலாம்.
8. மாநகராட்சி ஆணையர் - ஆணையர் என்பது மாநகராட்சியின் தலைமை நிர்வாகி ஆவார். மாநகராட்சியின் தலைமை நிர்வாகி மாநகராட்சி ஆணையர் ஆவார்.
9. நகராட்சி - சுயாட்சி உள்ள நகரத்தை குறிப்பிடுகிறது. மாநிலத்திற்கு, மாநிலம் நகராட்சியின் எண்ணிக்கை வேறுபடுகின்றது.
10. நமது நாட்டில் 190-க்கும் அதிகமான நகராட்சி உள்ளன. அதாவது மக்கள் தொகை 5000 லிருந்து 50,000 க்கும் இடைப்பட்டதாக இருக்க வேண்டும். நகரங்களில் மக்களால் மேற்கொள்ளப்படும் பல்வேறுபட்ட தொழில்கள் பெரும்பாலும் விவசாயத்தை சார்ப்பற்றவேயாக உள்ளன.
11. மக்கள் தொகை மற்றும் ஆண்டு வருமானத்தை அடிப்படையில் நகராட்சிகள் 3 அல்லது 4 வகையான பாகுபாடு செய்யப்பட்டன.
12. நகராட்சியோடு பணிகள் - கட்டாயமான பணிகள், விருப்பப் பணிகள்
13. வருவாய் ஆதாரங்கள் - சொத்து வரி, தொழில் வரி, கேளிக்கை வரி, குடிநீர் மற்றும் விலக்கு வரி, பொருள்கள் மீதான வரி
14. நகரீயம், ராணுவ கூட வாரியம், முன்றுக்கு பஞ்சாயத்து குழு, மாவட்ட பஞ்சாயத்து முறை, ஊராட்சி ஒன்றியம்.

21-ம் நூற்றாண்டு இந்தியா

12. இந்திய மக்களது வாழ்வு ஒவ்வொரு பகுதியும் மிக நீண்ட தன்மையுடையதாக இருந்தது. அவகர்ணுக்கு முன்பு பொருளாதார மேம்பட்டின் மிக பெரும் பங்கு இருந்தது.
13. பாதுகாப்புடன் கூடிய பொருளாதார வளமை சமுக இணக்கம் மற்றும் அரசியல் சிரத தன்மையை நோக்கி நடைபோடுவதற்கு பல தலைவர்களுக்கு இடையே

பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு, இராஜேந்திர பிரசாத், பட்டேல் மற்றும் அம்பேத்கர் போன்ற மனிதர்கள் மற்றும் எதிர்கால நோக்கர்கள் 50-60ல் தொடங்கி அவர்களால் முடிந்த அளவு மக்களுக்கு பல திட்டங்களை நிறைவேற்றினர்.

14. 1872-ல் முதலாவது அகில இந்திய மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு முடிக்கப்பட்டது. 1881-லிருந்து ஒவ்வொரு பத்து வருடங்களுக்கு ஒரு முறை மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.
15. 1920 வரை இந்தியாவின் மக்கள் தொகை மெதுவாக வளர்ந்தது. 1911-லிருந்து 1920 வரையிலான 10 ஆண்டுகளிலும் 1921 லும் பரவும் நோய்கள் நிலவியதுக்கு இணங்க மக்கள் தொகை வளர்ச்சியில் சரிவு இருந்தது.
16. மக்கள் தொகை கொள்கையை ஊக்குவிக்கும் நோக்கத்துடன் டாக்டர்.எம்.எஸ்.சுவாமிநாதன் என்பவரை தலைவராக கொண்ட ஒரு நிபுணர் குழுவை இந்திய அரசாங்கம் நியமித்தது. அக்குழு 1994-ம் ஆண்டு மே மாதம் 21-ம் நாள் சில பரிந்துரைகளை மேற்கொண்டது.
17. தேசிய மக்கள் தொகை கொள்கையை N.P.P. பிப்ரவரி 2000 ஆண்டில் இந்திய அரசாங்கம் அறிவித்தது.
18. இந்திய அரசாங்கத்தால் அறிமுகம் படுத்தப்பட்ட வறுமை ஒழிப்புத்திட்டங்கள் 10 உள்ளன.
19. ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சி திட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட ஆண்டு 1978.
20. இந்திர ஆவாஸ் யோஜனா 1985-ம் ஆண்டு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.
21. தேசிய வருமானம் என்பது ஒரு வருடத்தில் ஒரு நாட்டின் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட அனைத்து இறுதியான பொருட்கள் மற்றும் பணிகளின் பணமதிப்பானது.
22. இந்தியாவில் ஒரு அடிப்படை வருடத்துடன் நிலையான விலையினால் தேசிய வருமானம் கணக்கிடப்படுகிறது.
23. அடிப்படை வருடம் 1993, 1994 ஆகும். ஒரு நாட்டின் உண்மையான வருமானம் என்பது அந்நாட்டின் உற்பத்தியான மொத்த பொருட்கள் மற்றும் பணிகளை குறிக்கும்.
24. தொழில் கொள்கை தீர்மானம் 1948
25. ஐந்தாண்டு திட்டம் - முதலாம் ஐந்தாண்டு திட்டம் 1951-56 அதற்கு முன்னுரிமை கொடுக்கப்பட்டது விவசாயம், நீர்பாசனம் மற்றும் மின்சார திட்டங்கள்.
26. முகவரிகள் மாற்றம் - 1976-ம் ஆண்டில் 42வது அரசியல் அமைப்பு திருத்தச்சட்டம், சமதர்மம் மற்றும் மதசார்பின்மை ஆகிய 2 பிரதான

கொள்கைகளை முகவரையில் புகுத்தியது. எனவே, இந்தியா ஒரு இறைமையான சமதர்ம மதசார்பற்ற ஜனநாயக மற்றும் குடியரசு நாடு என்று நாம் சொல்கிறோம்.

27. 42-வது திருத்தத்தால் அரசியல் அமைப்பின் முகவரையில் இந்தியாவின் ஒற்றுமை மற்றும் ஒருமைபாடு சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.
28. அடிப்படை கடமைகள் 42-வது திருத்தத்தால் அரசியல் அமைப்பில் ஒரு புதிய பகுதி 4A-ல் அடிப்படை கடமைகள் உள்ளடக்கப்பட்டன. மற்றும் ஒரு புதிய விதி 51 A புகுத்தப்பட்டது.
29. பஞ்சாயத்துக்கான விதி 1992-ன் 73-வது அரசியல் அமைப்பின் திருத்தச்சட்டம் அரசியல் அமைப்பு பகுதி 9-ல் பஞ்சாயத்தில் இடம் பெற செய்தது. பஞ்சாயத்து இராஜ்யத்தின் அமைப்பு மற்றும் பணிகளை விளக்குகிறது. மேலும் பஞ்சாயத்துகளின் 29 பணிகளை வரிசைபடுத்துகின்ற அரசியலமைப்பின் 11-வது அட்டவணையை 73-வது திருத்தம் ஏற்றபடுத்தி உள்ளது.
30. நகராட்சி, கூட்டுறவு, கூட்டாட்சி தேர்தல் சீர்திருத்தம் டார்குண்டே குழு கோசாமி குழு, ஜயங்கார குழு, கோர்வால குழு, அர்பி அறிக்கை, நிர்வாக சீர்திருத்த ஆணைய குழு ஏற்படுத்தப்பட்டது.
31. இந்தியாவில் நிர்வாக சீர்திருத்தங்கள் வரலாற்றில் ஒரு முக்கியமான எல்லையாக நிர்வாக சீர்திருத்த ஆணையத்தின் நியமனம் உள்ளது.
32. 5 உறுப்பினர்களுடன் மேராஜ்ஜி தேசாயின் தலைமையின் கீழ் ஜனவரி 5 1966-ல் நிர்வாக சீர்திருத்த ஆணையம் அமைக்கப்பட்டது. அந்த ஆணையம் 578 பரிந்துரைகளை அடக்கிய 20 அறிக்கைகளை மத்திய அரசாங்கத்திடம் சமர்ப்பித்தது.
33. எதிர்காலத்திற்கான திட்டங்கள் தாமேஸ் மூர் என்பவர் - உடாப்பியா.
34. ஜவஹர்லால் நேரு நவீன இந்தியாவின் சிற்பியாக கருதப்படுகிறார். உலக வரலாறுகளின் சுருக்கங்கள் மற்றும் இந்தியாவின் கண்டுபிடிப்புகள் அவரின் புத்தகங்கள்.